

M11/39 Italian Medium Tank

Cat. No. 72122
Scale 1/72

**IBG Models would like to thank
Mr. Leonardo Landi for great help
in creating this model.**

The history of the Italian M 11/39 tank begins in the late 1920s when the popular concept of "infantry tanks" inspired Reggio Esercito to create a "breaking tank" (carro di rottura) to support assaulting infantry. Demand for such a vehicle was announced in 1931 and resulted in the Ansaldo prototype the following year. However, it did not satisfy the military, who looking to save money, preferred cheaper tankettes and project was abandoned. The Spanish Civil War turned out to be a cold shower where CV tankettes suffered big losses in 1936 (Battle of Sesena). Italy's situation was also worsened by the development of armor in other countries and the fact that the only replacement for tankettes were the obsolete Fiat 3000 tanks. Alarmist conclusions forced the quick implementation of a new tank, despite the weakness of the Italian economy. In 1937 Ansaldo presented a prototype, adapting solutions from a simple British Vickers E tank. The main armament was to be a 37 mm L/40 Vickers Terni gun placed on the right side of the hull (traverse up to 15 degrees) to simplify production. After making changes the tank received better suspension and a FIAT S.P.A. 8T (125 HP) diesel engine, allowing to reach approximately 32 km/h and a turret with two machine guns Breda cal. 8 mm. The 3-person crew was protected by bolted armor ranging from 7 to 30 mm thick. The vehicle whose weight after modifications increased to 11 tons was presented to B. Mussolini in May 1938 and then went into production as Carro Armato M11/39, giving rise to a series of medium tanks. The "M" in the name meant "medium" (medio) and the numbers are mass and year of implementation. When the trial series vehicles took part in maneuvers in Piedmont the vehicle's defects came to light. Poor ergonomics, tight interior and the lack of a radio meant that the tank was to become a transitional stage forced by negligence and the need of the hour, before the implementation of the M13/40 tank. 76 tanks were produced in 1939 and only 24 in 1940, 96 of which formed the 1st and 2nd battalions of the 32nd Regiment of the new Ariete armored division. When Italy entered the war in the spring of 1940, its superpower aspirations were to be verified by reality. 72 vehicles, were sent to Libya in July. In the first skirmish with the British in August 1940 near Sidi Azeis and then during the invasion of Egypt and the battles at Sidi Barrani the vehicles performed sufficiently. However intensive use and frequent failures quickly showed their poor tactical value. All tanks of the 1st and 2nd battalions were incorporated into the Babini group in November and virtually all were destroyed or captured during Operation "Compass" between December and February. 23 M11/39 vehicles were defeated along with Maletti group by Matilds's near Nibeiwa back in December. The rest of the M11/39 tanks were lost (often due to failure) while trying to stop the British attack on Libya, on the outskirts of Tobruk and near El Adem. The last ones were lost near Beda Fomm in February 1941. After the Allied capture of Tobruk soldiers of the Australian 6th Infantry Division used a number of often damaged M11/39s in the defense of the city several months later. 24 tanks from the 2nd battalion were sent in May 1940 to Italian East Africa as Compagnia Speciale Carri M from which the 321st and 322nd companies were formed. The first one fought until April 1941 in Eritrea (including the Battle of Agordat). The 322th company took part in the attack on British Somaliland finally succumbing to South African troops in May 1941. The last four tanks serving as training vehicles in Italy until the summer of 1943. Despite its interesting silhouette the M11/39 was a failed tank, poorly armed and armored and very unreliable in a difficult climate. Its history illustrates a number of fascist army flaws, which suffered from neglect, backwardness and lack of resources.

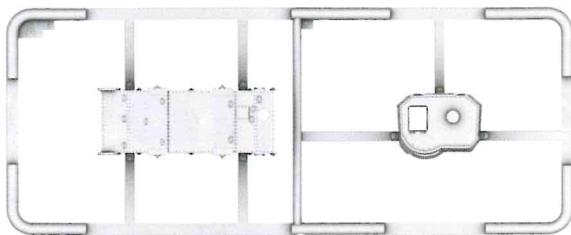
Historia włoskiego czołgu M 11/39 zaczyna się u schyłku lat dwudziestych XX wieku, gdy popularna koncepcja tzw. „czołgów piechoty”, zainspirowała Reggio Esercito do stworzenia „czołgu przełamującego” (carro di rottura), wspierającego piechotę w natarciu. Oficjalne zapotrzebowanie na taki pojazd ogłoszono w 1931 roku, co zaowocowało powstaniem prototypu firmy Ansaldo w następnym roku. Nie zadowolili on jednak wojskowych, którzy szukając oszczędności preferowali tańsze tankietki. Projekt zarzucono. Zimnym prysznicem okazała się wojna domowa w Hiszpanii, gdzie tankietki CV poniosły znaczne straty już w 1936 roku (m.in. w bitwie pod Sesena). Sytuację Włoch pogarszał także rozwój broni pancernej w innych krajach i fakt, że jedynym zastępstwem dla tankietek były przestarzałe czołgi Fiat 3000. Alarmistyczne wnioski wymusiły szybkie wdrożenie nowego czołgu, mimo słabości gospodarki Włoch. Jeszcze w 1937 roku Ansaldo zaprezentowało prototyp, adaptując rozwiązania z prostego brytyjskiego czołgu Vickers E. Głównym uzbrojeniem miała być armata Vickers Terni kal. 37 mm L/40, umieszczona nie w wieży ale po prawej stronie kadłuba (trawers do 15 stopni), co ułatwiło produkcję. Po dokonaniu poprawek czołg otrzymał lepsze zawieszenie, silnik diesla FIAT S.P.A. 8T (125 KM) pozwalający osiągnąć ok 32 km/h i wieżyczkę z dwoma k.m. Breda kal. 8 mm. 3 osobową załogę chronił śrubowany pancerz o grubości od 7 do 30 mm. Pojazd, którego masa po modyfikacjach wzrosła do 11 ton, zaprezentowano B. Mussoliniemu w maju 1938 roku po czym trafił do produkcji jako Carro Armato M11/39, dając początek serii czołgów średnich, gdzie „M” w nazwie oznaczało „średni” (medio) a cyfry kolejną masę oraz rok wdrożenia. Gdy wozy serii próbnej wzięły udział w manewrach w Pemoncie wyszły na jaw wady pojazdu. Niska ergonomia, ciasnota i brak radia sprawiły, że czołg miał stać się raczej wymuszonym przez zaniedbania i potrzebę chwili etapem przejściowym, przed wdrożeniem czołgu M13/40. W 1939 roku wyprodukowano 76 a w 1940 tylko 24 sztuki, z których 96 utworzyło I i II batalion 32 Pułku nowej dywizji pancerniej Ariette. Gdy wiosną 1940 roku Włochy przystąpiły do wojny, mocarstwowe aspiracje miała zweryfikować rzeczywistość. Większość, bo aż 72 pojazdy, wysłano w lipcu do Libii. W pierwszej potyczce z brytyjczykami w sierpniu 1940 roku pod Sidi Azeis a następnie w czasie inwazji na Egipt i w walkach pod Sidi Barrani pojazdy wypadły dostatecznie, jednak intensywna eksploatacja i notoryczne awarie ukazały ich niską wartość taktyczną. W czasie operacji „Compass” między grudniem a lutym brytyjskie wojska zniszczyły lub zdobyły praktycznie wszystkie pojazdy I i II batalionu, które włączono w listopadzie do zgrupowania Babini. Jeszcze w grudniu brytyjskie Matildy rozgromiły pod Nibeiwa grupę Maletti, wraz z przydzielonymi jej 23 wozami M11/39. Resztę czołgów M11/39 utracono (często wskutek awarii) w czasie próby zatrzymania brytyjskiego natarcia na Libię, w czasie przemarszów, na przedpolach Tobruku i pod El Adem, a ostatnie sztuki pod Beda Fomm w lutym 1941 roku. Po zdobyciu Tobruku przez aliantów, żołnierze australijskiej 6 DP użyli pewnej liczby (często niesprawnych) M11/39 w obronie miasta kilka miesięcy później. 24 czołgi wydzielone z II batalionu wysłano w maju 1940 roku do włoskiej Afryki Wschodniej, jako Compagnia Speciale Carri M. Z czołgów sformowano dwie kompanie o numerach 321 i 322. Pierwsza z nich walczyła do kwietnia 1941 roku w Erytrei (m.in. pod Agordat), druga wzięła udział w ataku na Somali Brytyjskie, ulegając ostatecznie oddziałom południowoafrykańskim w maju 1941 roku. Cztery ostatnie egzemplarze przetrwały do lata 1943 roku służąc we Włoszech jako pojazdy szkolne. Pomimo ciekawej sylwetki M11/39 był nieudanym czołgiem, słabo uzbrojonym i opancerzonym oraz bardzo awaryjnym w trudnym klimacie a jego historia obrazuje szereg bolączek faszystowskiego wojska, któremu doskwierały zaniedbania, zacofanie i brak środków.

IBG Models
ul. Benedykta Hertza 2
04-603 Warszawa
Poland

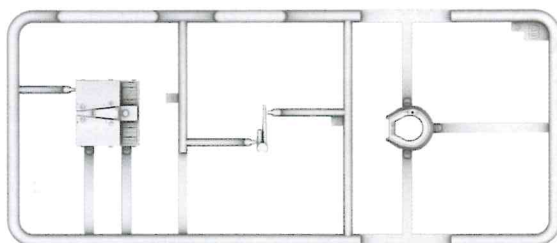
tel +48 22 8159150
fax +48 22 8159151
ibgsc@ibg.com.pl
www.ibg.com.pl
www.ibgmodels.com

Elements of the model kit Elementy modelu

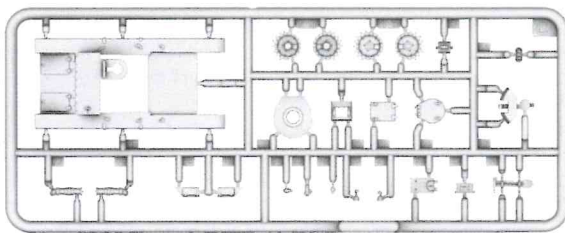
Frame A / Ramka A

Frame B / Ramka B

Frame C / Ramka C

Frame D / Ramka D Frame E x2 / Ramka E x2

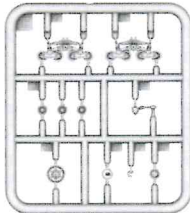
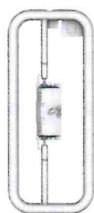
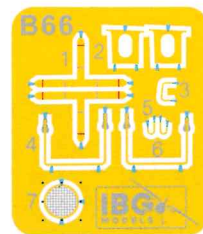

Photo-etched Parts / Elementy Fototrawione

Decals / Kalkomanie

IBG Models 72122 - 1/72 - M11/39 Italian Medium Tank

Tracks a / Gąsienice a

		VALLEJO MODEL AIR	HATAKA	LIFE COLOR	MR HOBBY	AK INTERACTIVE	MISSION MODELS
Saharian Khaki	A	71.023	HTK-_126	TM002	H341	AK007	MMP-016
Black	B	71.057	HTK-_100	UA733	H077	RC022	MMP-047
Rust	C	71.080	HTK-_132	LC32	H47	AK708	MMW-001
Gunmetal	D	71.072	HTK-_106	LC26	H018	AK798	MMM-010
Wood	E	71.077	HTK-_172	UA714	H37	AK780	MMP-142
Grey Green	F	71.022	HTK-_226	UA214	H48	RC039	MMP-112
Rust Red	G	71.117	HTK-_525	UA215	H47	RC067	MMP-015

Element assembled in previous step
Element złożony we wcześniejszym etapie

Paint colour
Kolor farby

Version to choose
Wersja do wyboru

Element after assembly in current step
Element po złożeniu w aktualnym etapie

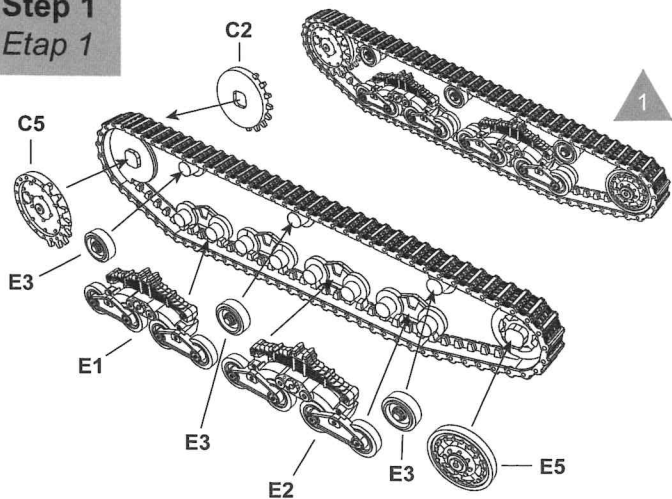

Decal
Kalkomania

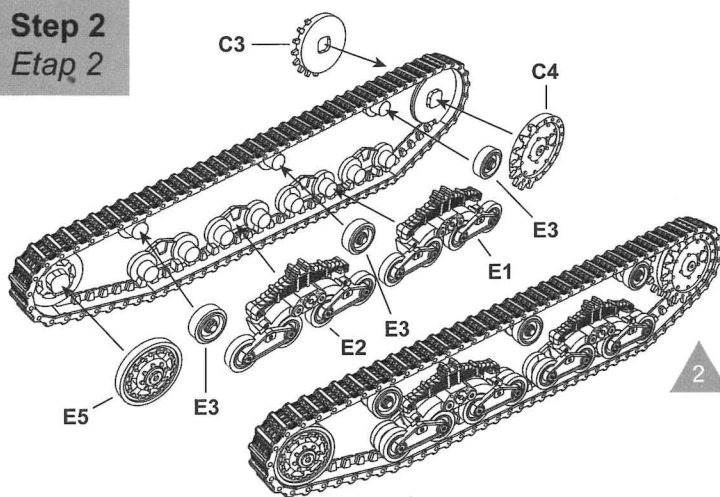
Please follow the steps of the instructions strictly. Glue and paint not included.

Proszę postępować ściśle według etapów instrukcji. Klej i farby nie wchodzą w skład zestawu.

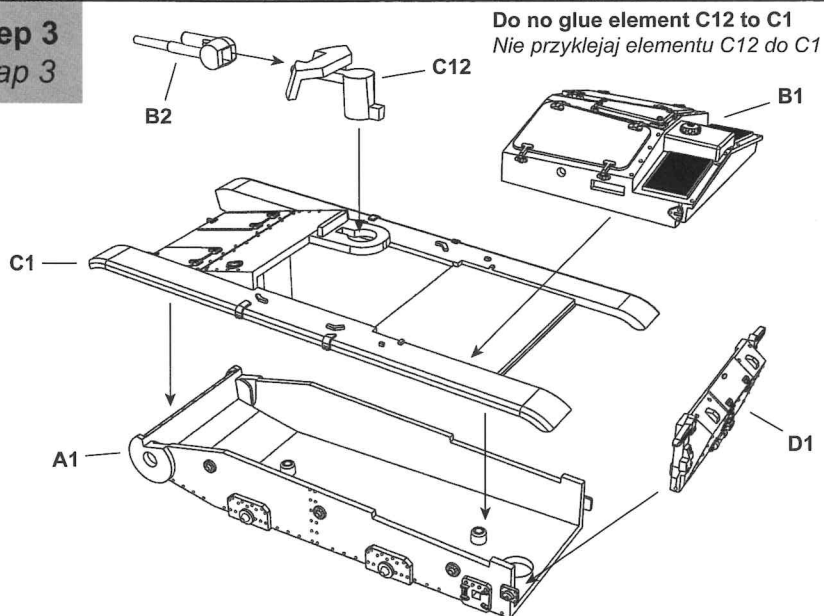
Step 1 Etap 1

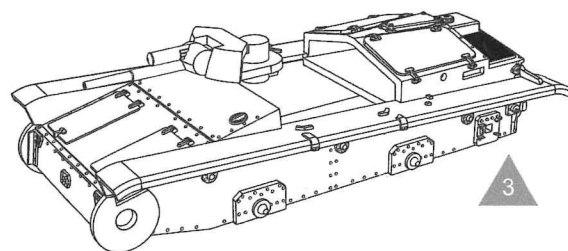
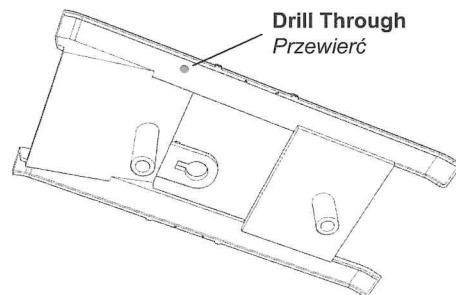
Step 2 Etap 2

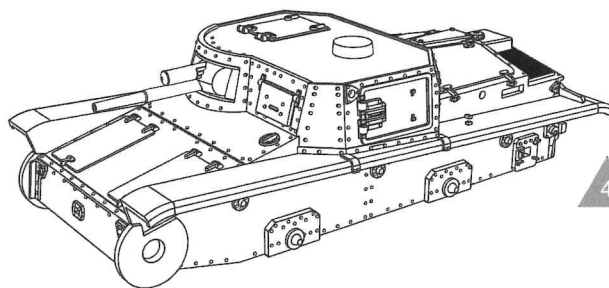
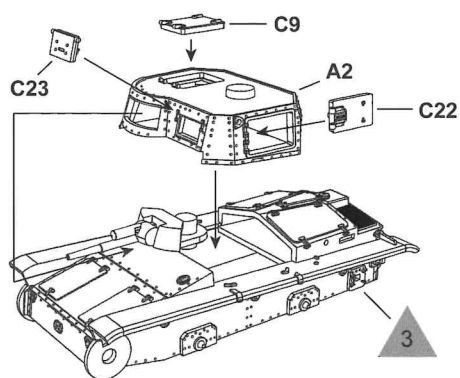
Step 3 Etap 3

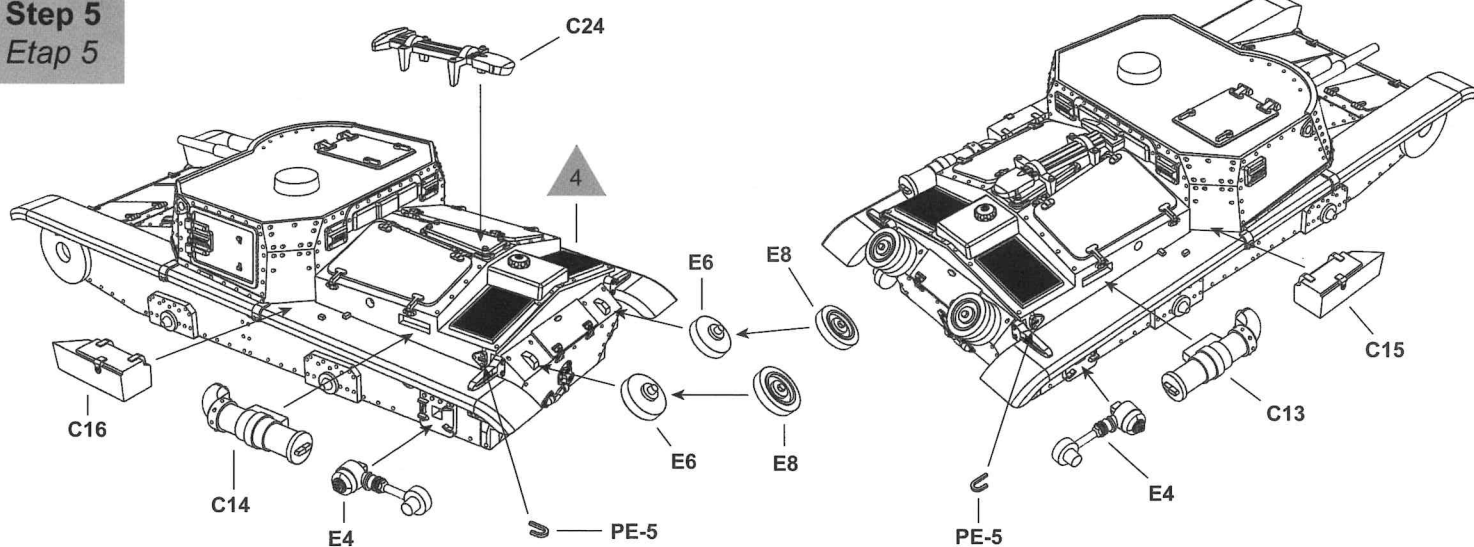
Do not glue element C12 to C1
Nie przyklejaj elementu C12 do C1

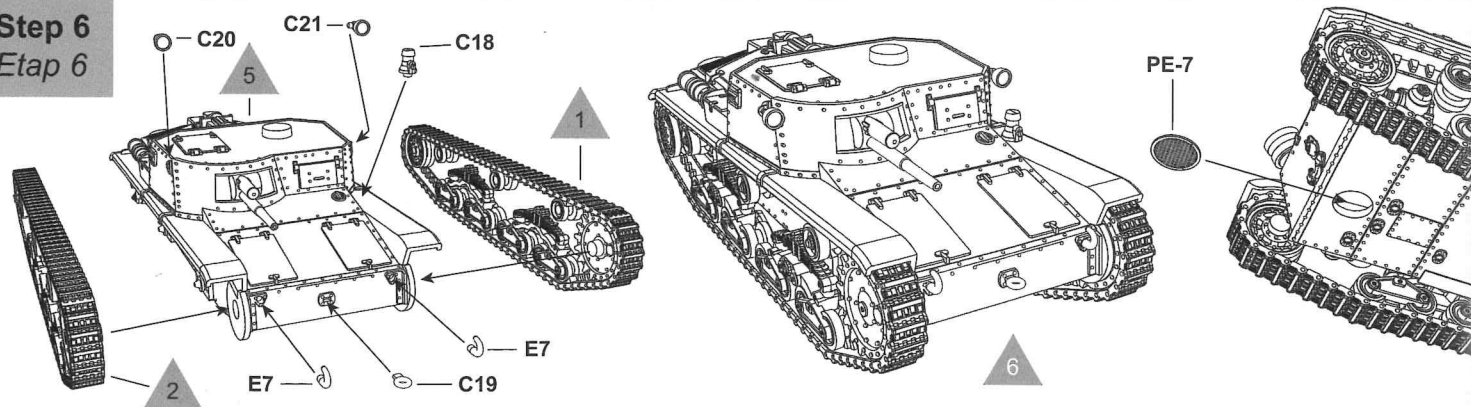
Step 4 Etap 4

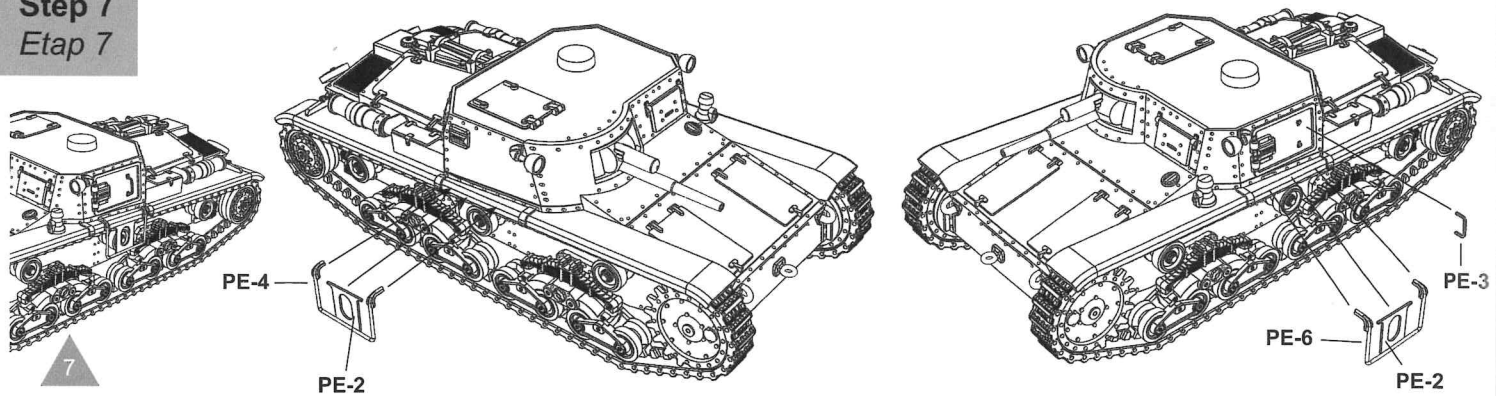
Step 5 Etap 5

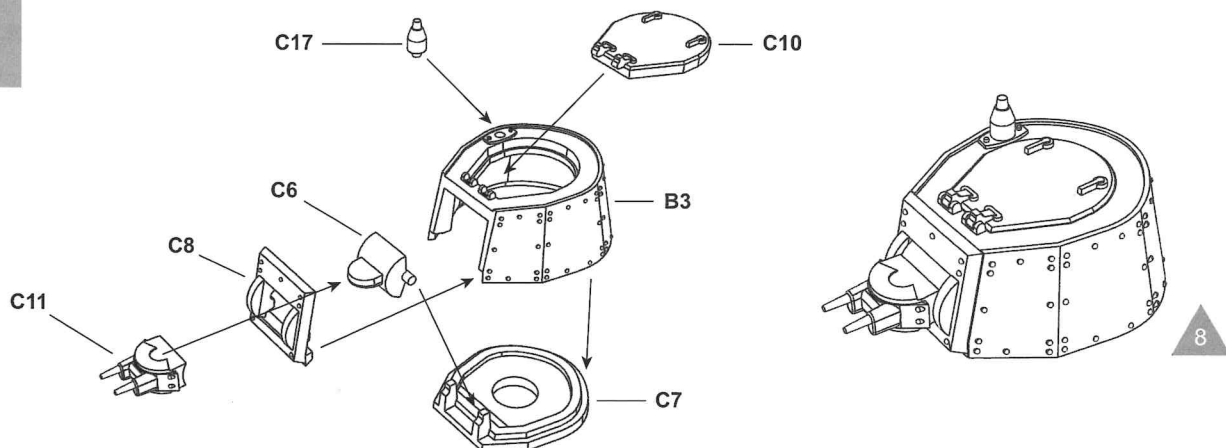
Step 6
Etap 6

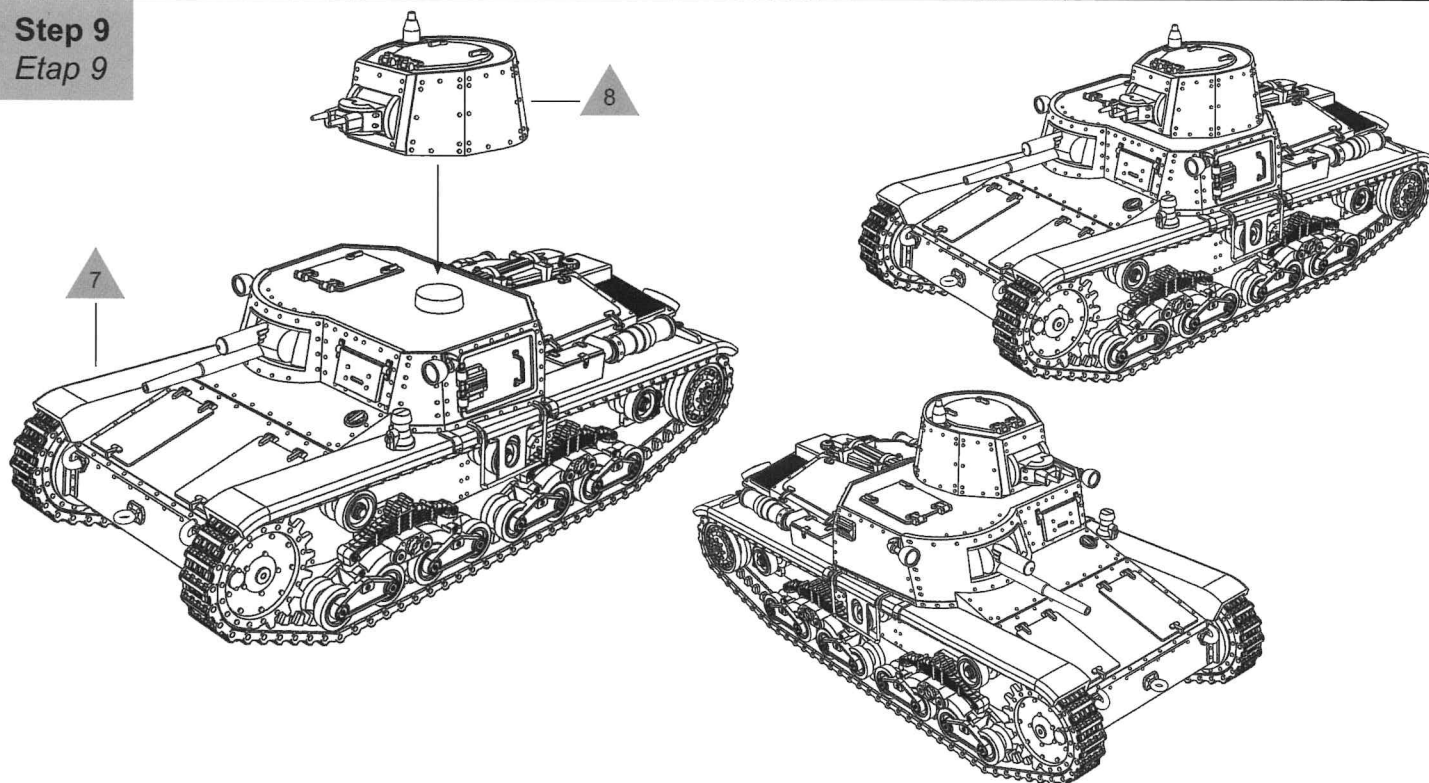
Step 7
Etap 7

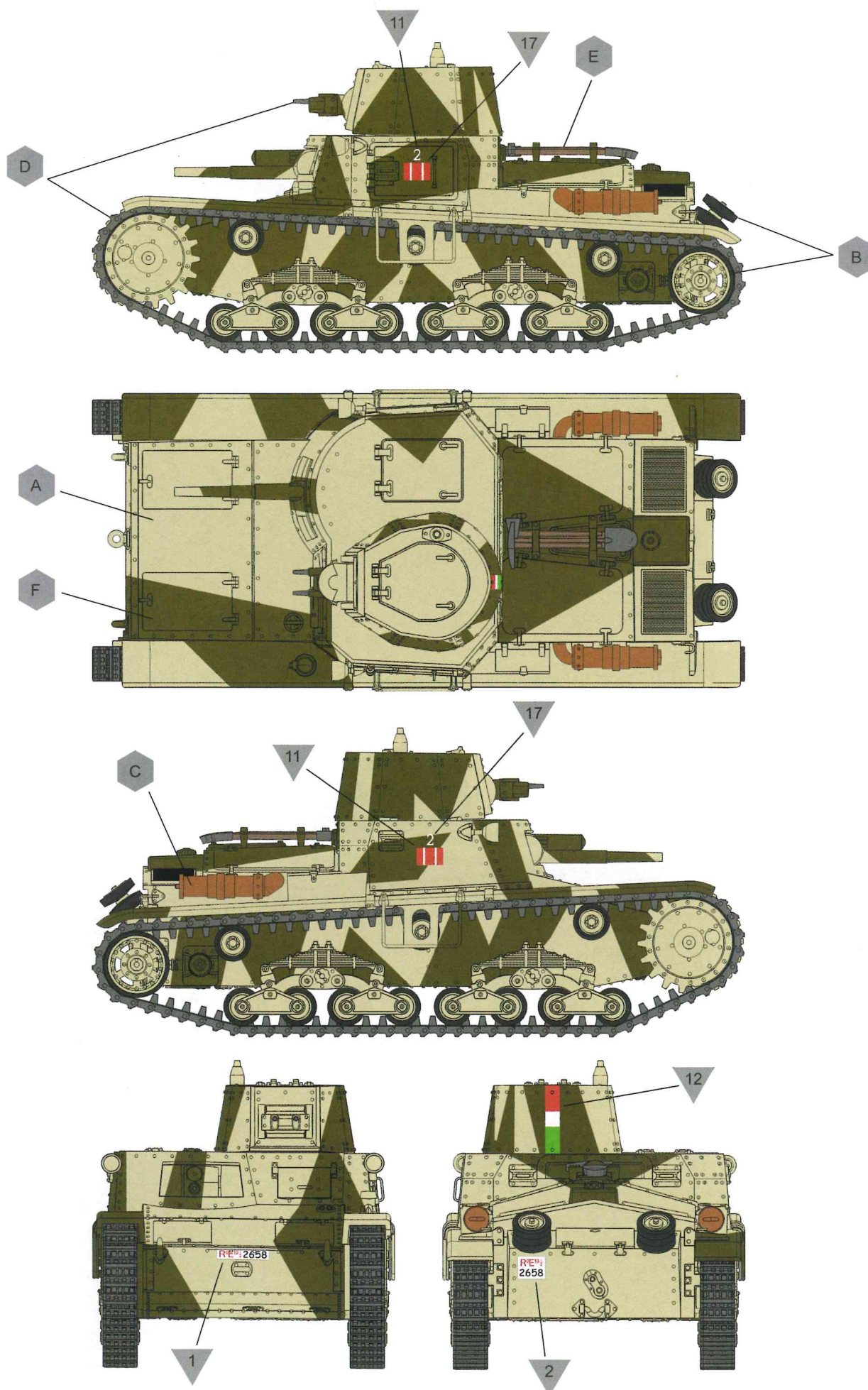

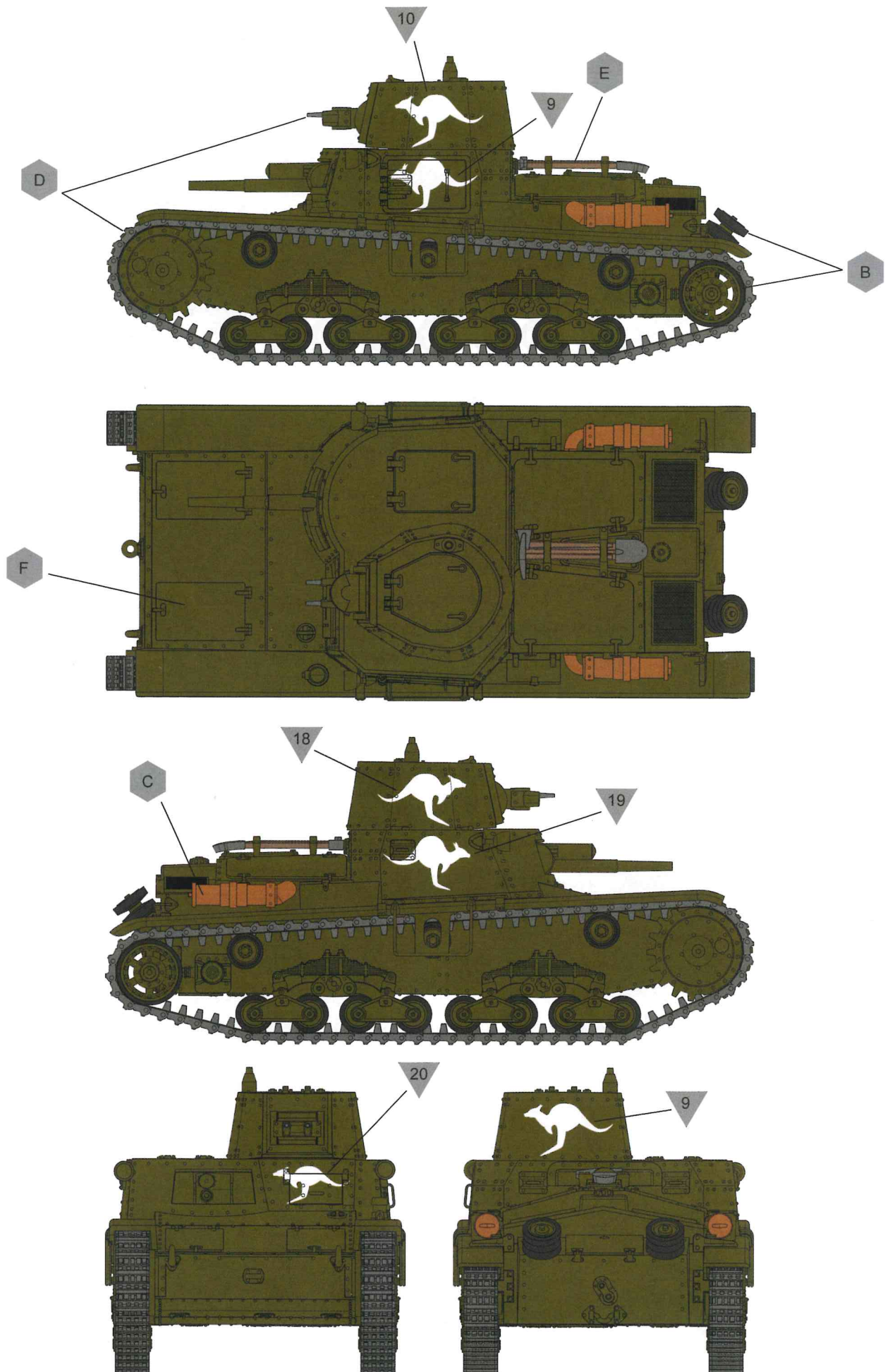
Step 8
Etap 8

Step 9
Etap 9

M11/39 Tank, 322nd Independent Company, HQ Platoon, Somalia 1941

„1s” were painted on by South Africans who captured the vehicle

Czołg M11/39, 322. Niezależna Kompania, Somalia 1941 r.

„1” zostały domalowane po przejęciu czołgu przez oddział Południowoafrykański

